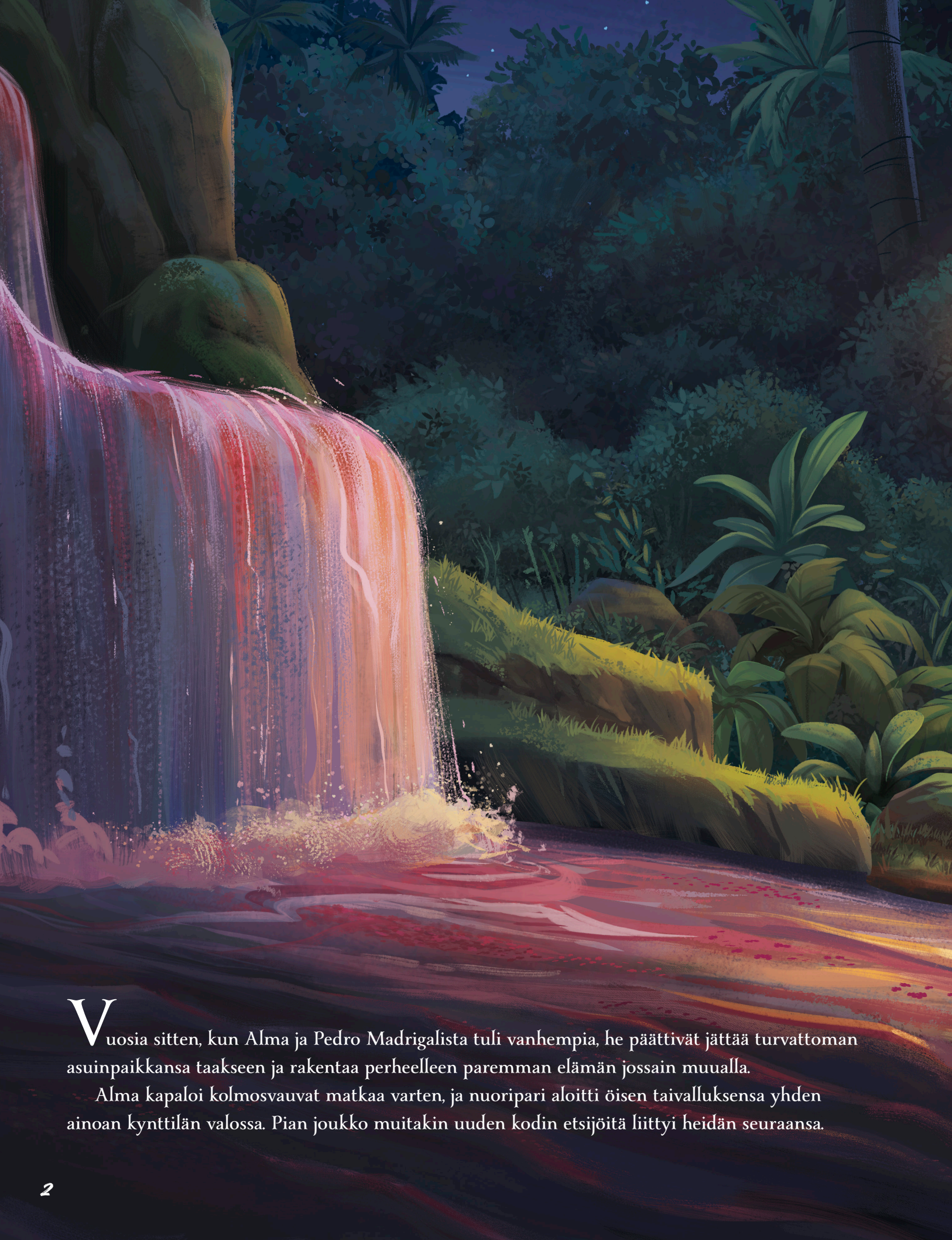

Disney ENCANTO

WALT DISNEY
SATUKLASSIKOT

TAMMI

Vuosia sitten, kun Alma ja Pedro Madrigalista tuli vanhempia, he päättivät jättää turvattoman asuinpaikkansa taakseen ja rakentaa perheelleen paremman elämän jossain muualla.

Alma kapatoi kolmosvauvat matkaa varten, ja nuoripari aloitti öisen taivalluksensa yhden ainoan kynttilän valossa. Pian joukko muitakin uuden kodin etsijöitä liittyi heidän seuraansa.

Matkalaiset ennättivät joen rantaan, kunnes vaara, jota he olivat paenneet, saavutti heidät. Pedro suukotti vielä viimeisen kerran Almaa ja vauvoja ja kääntyi sitten takaisin suojellakseen perhettään.

Kun Pedro ei palannut, Alman sydän särkyi. Hän vajosi polvilleen, rutisti vauvoja sylissään ja rukoili ihmettä.

Yhtäkkiä kynttilä alkoi sädehtiä kirkkaasti kuin taikaiskusta.

Pimeys väistyi valon tieltä, ja hohtavien perhosten parvi ympäröi Alman.

Korkeat vuoret kohosivat maasta, ja niiden keskelle ilmestyi vihreä laakso. Se oli matkalaisten uusi koti Encanto, joka oli täynnä ihmeitä ja mahdollisuuksia.

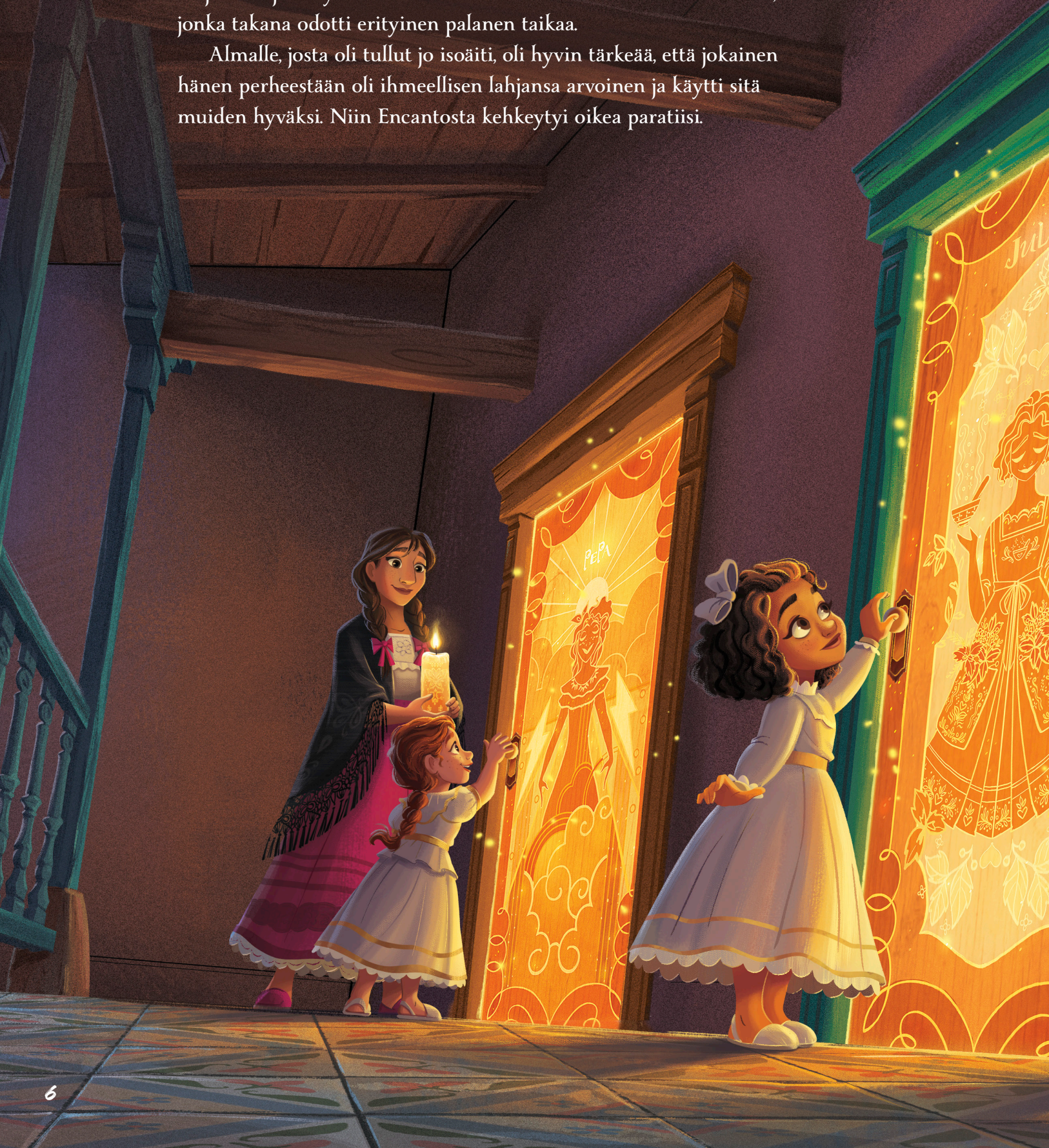
Lumottu talo, joka sai lempinimekseen *Casita*, kohosi Alman eteen ja tarjosi perheelle turvapaikan seiniensä sisällä.

Vuosien vieriessä kynttilän liekki paloi kirkkaana, ja taika jatkoi kasvamistaan.

Madrigalin perheen lapset ja lastenlapset siunattiin ainutlaatuisilla lahjoilla. Ajan myötä kukin heistä sai avata oman hohtavan ovensa, jonka takana odotti erityinen palanen taikaa.

Almalle, josta oli tullut jo isoäiti, oli hyvin tärkeää, että jokainen hänen perheestään oli ihmeellisen lahjansa arvoinen ja käytti sitä muiden hyväksi. Niin Encantosta kehkeytyi oikea paratiisi.

Eräänä päivänä Alman lapsenlapsen Mirabelin oli määrä saada erityinen lahjansa. Isoäiti otti taikakynttilänsä ja asteli lastenhuoneeseen. ”Tänä iltana kynttilä antaa sinulle lahjasi, *mi vida*. Vahvista sen avulla perhettämme ja yhteisöämme. Tee perheemme ylpeäksi.”

”Teen perheeni ylpeäksi”, Mirabel vakuutti.

Alma ja Mirabel valmistautuivat yhdessä tärkeään hetkeen.

"Millainen lahjani mahtaa olla?" Mirabel kysyi tarttuessaan isoäitinsä käteen.

Isoäiti loi Mirabeliin toiveikkaan katseen. Hänen silmänsä tuikkivat kynttilän hohteessa.

"Sinä olet ihme, Mirabel Madrigal", hän lausui. "Mikä ikinä lahjasi onkaan, se on aivan yhtä erityinen kuin sinäkin."

Kymmenen vuotta myöhemmin joukko kylän lapsia ympäröi Mirabelin ja pyysi häntä kertomaan Madrigalin perheen ihmeellisistä kyvyistä.
Mirabel aloitti kolmosista.
Pepa-täti hallitsi säätä tunteillaan.

Bruno-setä näki kai tulevaisuuteen, mutta hänestä ei ollut juuri puhuttu hänen lähtönsä jälkeen.
Mirabelin äiti Julieta taas paransi sairaita ruuillaan.

Mirabelin vanhimmalla serkulla Doloresilla oli uskomattoman tarkat korvat – hän saattoi kuulla jopa perhosen siiveniskut.

Camilo-serkku puolestaan osasi muuntautua keneksi tahansa.

Ja serkuista nuorimman, Antonion, oli määrä saada lahjansa myöhemmin sinä samana päivänä. Koko perhe valmistautuikin jo tohinalla odotettua seremoniaa varten.

Lopuksi Mirabel kertoi isosiskojensa kyvyistä. Isabela, siskoksista vanhin ja häikäisevin, osasi taikoa ihania kukkia. Luisa puolestaan oli supervahva, ja kaikki luottivat häneen kuin kallioon.

Kun lapset tiedustelivat Mirabelin lahjaa, hän vaiken. Tarkkakorvainen Dolores oli kuitenkin kuullut keskustelun ja vastasi Mirabelin puolesta. ”Voi, ei hänellä ole sellaista.”

Lasten kävi Mirabelia sääliksi. ”Olet varmaan todella surullinen”, eräs pikkutyttö totesi.

Mirabel hymyili. ”En minä ole surullinen, pieni ystäväni. Olen aivan yhtä erityinen kuin kaikki muutkin.”

”Ehkäpä lahjasi on lahjattomuuden kieltäminen?” tyttö arveli.

Mirabel kiirehti auttamaan perhettään Antonion seremonian järjestelyissä. Ainutlaatuisten voimiensa avulla muut koristelivat juhlapaikan käden käänteessä, mutta Mirabel-polo sai huhkia kaikin voimin. Hän saattoi vain ihastella perheensä ihmeellisiä luomuksia samalla, kun raahasi raskasta tarviketoriaan talon halki.

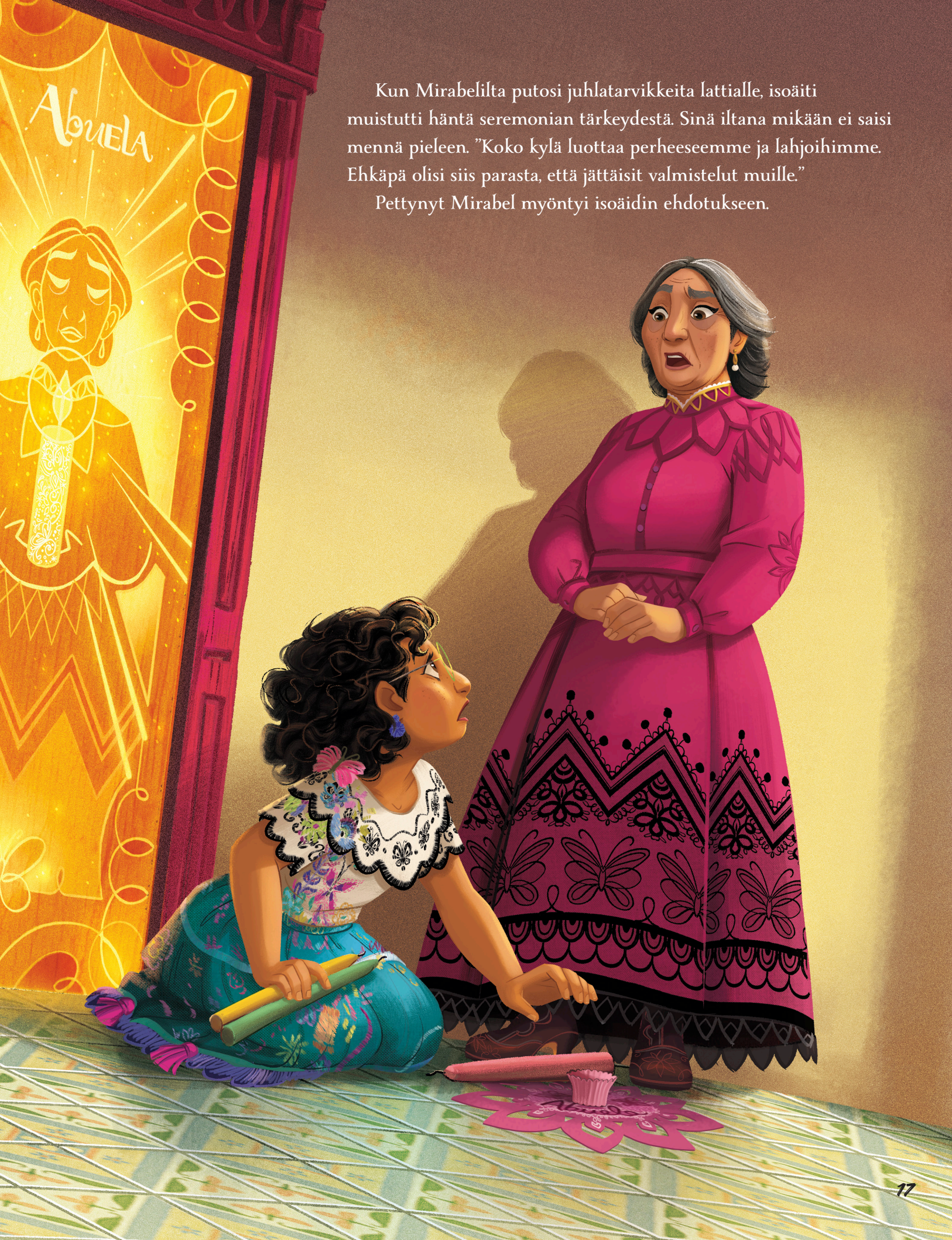

Mirabelin vanhemmat seurasivat huolestuneina tyttärensä aherrusta. Tämä oli ensimmäinen seremonia sen jälkeen, kun Mirabel oli jäänyt ilman lahjaansa. Päivästä tulisi epäilemättä hänelle vaikea.

Samalla kun Julieta-äiti valmisti parantavia leipäsiä mehiläisen pistoksiin, Agustin-isä yritti lohduttaa Mirabelia. Isä kertoi ymmärtävänsä, miltä tytöstä tuntui – eihän hänelläkään ollut erityistä lahjaa, koska oli liittynyt perheeseen avioliiton kautta.

Mirabel kuitenkin vakuutti olevansa kunnossa ja jatkoi puuhiaan.

Kun Mirabelilta putosi juhlatarvikkeita lattialle, isoäiti muistutti häntä seremonian tärkeydestä. Sinä iltana mikään ei saisi mennä pieleen. ”Koko kylä luottaa perheeseemme ja lahjoihimme. Ehkäpä olisi siis parasta, että jättäisit valmistelut muille.”
Pettynyt Mirabel myöntyi isoäidin ehdotukseen.

Vaikka koko muu perhe hääri innokkaasti valmistelujen kimpussa, itse päiväsankaria ei näkynyt mailla halmeilla. Mirabel kuitenkin arvasi, missä poika voisi olla. Hän suuntasi lastenhuoneeseen ja löysi Antonion, joka oli piiloutunut sänkynsä alle. "Älä ole huolissasi", Mirabel rauhoitteli.

"Mitä jos taika ei toimikaan?" Antonio kysyi.

"No, siinä erittäin epätodennäköisessä tapauksessa jäät tänne lastenhuoneeseen ikuisiksi ajoiksi... minun luokseni." Mirabel ojensi pojalle lahjarasian, jonka sisällä oli lelujaguaari. "Tein sen, jotta sinun ei tarvitse muuttaa yksin uuteen, upeaan huoneeseesi."

Mirabel halasi Antoniota, mutta sitten lumottu talo alkoi hytkytellä lattialautojaan ja hoputtaa heitä – seremonia oli jo alkamassa!

Kun Antonion olisi pitänyt kävellä ovelleen, hän jähmettyi pelosta. ”Tarvitsen sinua”, poika kuiskasi ja ojensi kätensä kohti Mirabelia.

Mirabel veti syvään henkeä ja tarttui siihen. ”Mennäänpä sitten.”

Kaksikko lähti kapuamaan yhdessä portaita ylös. Samalla muistot omasta seremoniasta tulvahtivat Mirabelin mieleen.

Hän muisti, miten oli kurottanut kohti oveaan, kun se oli yhtäkkiä kadonnut näkyvistä. Hämmmentynyt ja pettynyt Mirabel oli jäänyt tyhjin käsin, ilman erityistä lahjaa tai taikavoimia.

Kyyneleitään pidätellen hän työnsi kuvan mielestään ja keskittyi taas Antonioon.

Vuorten kätköissä sijaitsee salaperäinen talo täynnä magiaa.
Sen asukkaat ovat yhtä hämmästyttäviä kuin talo itse, sillä
kaikilla Madrigalin perheessä on oma erityinen taikavoimansa.
Kaikilla paitsi 15-vuotiaalla Mirabelilla, joka on vain
ihan tavallinen tyttö. Kun taikuus on vaarassa, Mirabel
kuitenkin saattaa olla ainoa, joka voi pelastaa sen.

www.tammi.fi

L85.2

ISBN 978-952-04-4129-6

Copyright © 2021 Disney Enterprises, Inc.